

Φωτίλας Δ.

Σύμβουλος (1837-1839) και (1839-1844)

Ἀρεοπαγίτης ἐκ Καλαβρύτων.

Χαλκιόπουλος Νικόλαος

Σύμβουλος (1889)

Φιλολόγος· κατήγετο ἐξ Ἀταλάντης· ὑπηρέτησεν ὡς γυμνασιάρχης καὶ τμηματάρχης τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας.

Χατζιδάκις Ἰωσήφ († 1936)

Ἰατρός καὶ ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Μήλῳ. Τὴν ἰατρικὴν ἐξήσκησεν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης μέχρι τοῦ 1883, ὁπότε ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ὡς διευθυντὴς τοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου» Ἡρακλείου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἤρχισε μετ' ἐξόχου ζήλου καὶ φιλοπατρίας συγκεντρῶν ἀρχαιότητος καὶ καταρτίζων οὕτω τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξεν ὁ ἴδρυτής καὶ ὁ πρῶτος διευθυντὴς μέχρι τοῦ 1923. Ἀνέσκαψε πλείονας τόπους τῆς Κρήτης, ἐν οἷς καὶ τὴν Τύλισσον (1909-1913), περὶ ἧς ἐδημοσίευσεν γαλλιστὶ ἐκτενῆ πραγματεῖαν *Les villas minoennes de Tyllissos* (1934) ἐν τῇ σειρᾷ *Etudes Crétoises* τόμ. 3 τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς. Πρβ. τοῦ αὐτοῦ Ἱστορία τοῦ Κρητικοῦ Μουσείου καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Κρήτῃ (Βιβλιοθήκη Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀριθ. 26) 1931.

Χατζηπέτρου Ἰωάννης

Εὐεργέτης (1851)

Γερουσιαστής

Χατζῆς Ἀντώνιος (1885-)

Σύμβουλος (1920-1926 καὶ 1930-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης (1926) καὶ κατόπιν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1936. Ἐγεννήθη ἐν Ἄργει καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ κατόπιν ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀρχικῶς ἐδίδαξεν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ. Τῷ 1921-22 διετέλεσεν Ἐφορος τῆς βιβλιοθήκης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ τῷ 1926-1934 συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα περὶ Πτολεμαίου τοῦ Χέννου γερμανιστὶ καὶ πλείονας πραγματείας ἐπιγραφικᾶς, παπυρολογικᾶς καὶ τοπωνυμικᾶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι καὶ ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Hill Ἰωάννης Ἐρρίκος (1791-1882)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Ἀμερικανὸς φιλέλληνας γεννηθεὶς ἐν Ν. Ὑόρκῃ. Τραπεζίτης ἀρχικῶς, εἰσῆλθε τῷ 1827 εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τῆς ἐν Βιργινίᾳ Ἀλεξανδρείας καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῷ 1830. Ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἵνα μελετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις ἴδρυσε τὸ πρῶτον Παρθεναγωγεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Χοστέβας Δημόφιλος

Δωρητὴς

Ἐξ Αἰγύπτου. Ἐδῶρσεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν συλλογὴν Ἑλληνικῶν παπύρων, τοὺς ὁποῖους ἐδημοσίευσεν μετὰ τινῶν ἄλλων ἀγορασθέντων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας διὰ τοῦ Δημ. Παππούλια ὁ Γ. Πετρόπουλος ἐν ταῖς Πραγματεαῖς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῷ 1939, τόμ. 10, «Πάπυροι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας».

